

Protagonisté komorní scény Aréna se soustředěným zájmem a nasazením

„THYL“ ztrácí ke konci dech

JIRÍ GORDON

OSTRAVA. Pokud byste se ve svém okolí ptali po „Enšpíglovi“, málokdo by vám nebyl schopen alespoň přibližně říct o koho se jedná.

A určitě by jeho první reakcí byl potěšený úsměv. Méně by již bylo těch, kdo by vám literární postavu věčného tuláka a smíška, šťitícího se všeho chytráckého a prospěchářského, toho moudrého a statečného „blázna“ zosobňujícího nepoddajného ducha vlámského lidu v odporu proti cizí moci, dokázali situovat do historického období bojů o španělskou nadvládu ve Flandrech v 16. století. A jen tu a tam byste se dověděli, že spisovatelským otcem Thyla Ulenspiegla byl bruselský Charles-Théodore-Henri de Coster v roce 1867. Proto zámeř uměleckého šéfa souboru Komorní scény Aréna v Ostravě Pavla Cisoovského – volně na motivy Costerovy Pověsti o Ulenspieglovi uvést scénickou verzi tohoto románu pod názvem THYL – nepostrádá své racionální opodstatnění. Nehledě k tomu, že mu předloha umožnila rozvinout umělecké postupy, které jsou jeho režijnímu naturelu nejbližší. Vypráví Thylův příběh ve formě expresivních obrazů. Pohybová spolupráce je dílem Lenky Dřimalové. V některých scénách – za vynalé-

Marek Cisoovský v titulní roli Thyla v Aréně

Foto: H. Havlenová

závě výtvarné spolupráce (scéna Tomáš Volkmer, kostýmy Kateřina Kazická) – dosahuje divácky atraktivní působivosti. Autorem složky představení je Vladislav Georgiev. Vhodně je využito i středověkých Písni žáků darebáků a veršů Françoise Villona. Přesvědčivější je první půle představení, když ve druhé se obsahová konkrétnost dramatičtější značně rozvolňuje. Dochází při tom i k občasnému

narušení stylové čistoty režijního záměru.

Herci hrají s chutí

Z představovaných postav na sebe strhává pozornost zejména Thyl v pozoruhodně zdařilém a přesném podání Marka Cisoovského. Nejen proto, že se jedná o roli titulní, ale hlavně, že interpret dokáže v jemném propojení výrazových prostředků dodat hereckému výkonu potřebnou míru vnitř-

ní naléhavosti a přesvědčivosti. Toho se v rychlém stridání figur naopak v řadě případů některým představitelům nedostává. Dramatickou poetičností jsou však obdařené kreace Renáty Klemensové (Soetkin), Lucie Finkové (Kathelin), Vladislava Georgieva (syn Karla V. Filip), Gabriely Wilčkové (Nele) a Dušana Škubala (Klas). Už tradičně hraje celý soubor se sympatickým soustředěným zájmem a nasazením.

Divadlo

Ulenspiegel v Aréně

Pověsti o Thylu Ulenspiegelovi patří ke klenotům evropského písemnictví. Jeho nezdolná fantazie, lidový humor a odboj vůči proradnému španělskému králi Filipovi II., „který když potřebuje peníze, dává v kostelích ničit obrazy svatých, aby mohl trestat vzbouření, které sám chytré podnikl“, přilákaly již armádu umělců k vyjádření obdivu jeho hořkosměšným hrdinským činům. Nejen literátů, ale také malířů, sochařů, hudebníků i divadelníků.

Jeho příběh zaujal i ostravskou Komorní scénu Arénu. Ta patří u nás spolu s pražským Ungeltem k nejmenším profesionálním divadlům. Ale podobně jako Ungelt v hlavním městě je také Aréna v kdysi černém srdci republiky štikou přinášející kýžený rozruch do poklidných vod českého divadelního rybníka. Stačí připomenout inscenace Čechovova *Višňového sadu*, Máchova *Máje* nebo kabaret *Taková o(s)trava krve...*

Thyl je jako vždy choreograficky nápaditou inscenací. Režisér Pavel Cisořský si k pohybové spolupráci přizval Lenku Dřimalovou. Příběh je zdrsnělý válečným běsem, ale zároveň i plný nezdolnosti lidského živlu. K tomu má Aréna

plejádu výborných mladých herců. Legendu odbojníka proti královské zvěsti vzali za své jako jistou obecnou výpověď o neporazitelnosti lidského ducha. V Ostravě se hraje dobré divadlo nejen v Národním moravskoslezském. V Aréně to srší.

bam

Snímek DÁŠA TRNKOVÁ

Aréna v akci: zleva Ivana Blatáková, Gabriela Wilčková, Marek Cisořský a Lucie Finková